

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

13 decembrie 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Ioniță Tatiana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui

Criucicov Mihail XXXXXXXX, născut la xxxxxx, originar și domiciliat în mun.Xxxxxx, str.XXXXXXXXXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 12.04.2017 - 18.08.2017;
2. Instanța de apel: 07.09.2017 - 18.10.2017;
3. Instanța de recurs: 23.11.2017 - 13.12.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți (sediul central) din 18 august 2017, Criucicov Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.201¹ alin.(1) lit.a) Cod penal la 2 ani închisoare, iar conform art.90 Cod penal, pedeapsa aplicată acestuia a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 3 ani.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Criucicov Mihail, la 12 februarie 2017, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în domiciliul din str.XXXXXXXXXX, mun.Xxxxxx, unde locuia împreună cu concubina sa Beșliu Elena, în urma unui conflict iscat spontan, manifestând o vădită lipsă de respect și stimă față de ultima, profitând de faptul că aceasta este neputincioasă față de el, atât din punct de vedere fizic, cât și psihologic, a numit-o cu cuvinte necenzurate, înjosindu-i demnitatea și pricinuindu-i suferințe psihice, ulterior, în procesul conflictului a maltratată-o cu pumnii și picioarele peste față și cu un obiect peste corp, cauzându-i potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.110 din 17.03.2017, vătămări corporale ușoare sub formă de fractura osului nazal cu deplasare.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care au solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri în partea încasării cheltuielilor judiciare în sumă de 412 lei în beneficiul statului, pe motiv că instanța neîntemeiat a respins încasarea acestora de la inculpat, contrar prevederilor art.227-229 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 octombrie 2017, a fost respins apelul procurorului ca fiind nefondat.

În motivarea soluției date instanța de apel a indicat că, probele cercetate de prima instanță, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, dovedesc vinovăția lui M.Criucicov în comiterea infracțiunii imputate și acțiunile lui corect au fost încadrate, fiindu-i aplicată o pedeapsă echitabilă, mai mult în această parte temeinicia sentinței nu a fost contestată.

Instanța de apel a reținut că conform prevederilor art.143 alin.(2) Cod de procedură penală, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile când este necesar a stabili gradul de gravitate și a caracterului vătămarilor integrității corporale, se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

Conform art.15 din Legea cu privire la expertiza judiciară, constatările tehnico-științifice și medico-legale nr.1086-XIV din 23.06.2000, expertiza judiciară se efectuează la ordonarea organului de urmărire penală, a procurorului, a organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravențiile administrative, a instanței judecătorești din oficiu sau la cererea părților, în conformitate cu legislația de procedură penală, de procedură civilă, legislația cu privire la contravențiile administrative și cu prezenta lege.

Astfel, instanța a constatat că expertiza medico-legală nr.110 sn-2016 din 17.03.2017, a fost dispusă de către organul de urmărire penală în vederea constatării vătămarilor corporale pricinuite părții vătămate ca urmare a aplicării violenței domestice față de ea, ce a influențat la încadrarea juridică a faptei, făcând parte din acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii care este pusă în sarcina părții acuzării.

Totodată, instanța de apel a menționat că consideră nefondată solicitarea procurorului referitor la încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei medico-legale în sumă de 412 lei, or, cheltuielile suportate pentru efectuarea expertizei medico-legală nr.110 din 17.03.2017, constituie suma totală de 164 lei.

Reținând prevederile normelor legale menționate supra, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a respins ca fiind neîntemeiată solicitarea procurorului privind încasarea în beneficiul statului a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei în sumă de 412 lei.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în partea respingerii apelului declarat de procuror referitor la încasarea de la inculpat în beneficiul statului a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei medico-legală în sumă de 412 lei, invocând că de către stat au fost suportate cheltuieli pentru realizarea expertizei, sumă ce urma a fi încasată de la inculpat în beneficiul statului, iar instanța, contrar prevederilor legale, nu a dispus acest fapt.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului declarat, recurentul invocă ca temei de casare a hotărârii contestate prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise

de instanțele de fond în cazul în care hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând temeiul dat în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat.

Colegiul reține că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică decizia instanței de apel doar referitor la respingerea cererii privind încasarea de la inculpatul M.Criucicov a cheltuielilor judiciare în beneficiul statului în sumă de 412 lei, considerând că neîntemeiat a fost menținută sentința primei instanțe în această parte.

Temeiul invocat de procuror Colegiul penal îl consideră neîntemeiat din următoarele considerente.

Astfel, potrivit art.227 alin.(1) și (3) și 229 alin.(1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Conform art.143 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală pentru a stabili gradul de gravitate și a caracterului vătămarilor integrității corporale, plățile necesare pentru efectuarea expertizei urmează a fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

La caz, cheltuielile pentru efectuarea expertizei medico-legale în privința părții vătămate, sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale întru acumularea probatoriului necesar și acestea, reieșind din prevederile normelor sus menționate, sunt trecute în contul statului și nu urmează a fi puse pe seama inculpatului.

Mai mult, conform art.34 alin.(3) din Legea cu privire la expertiza judiciară, constatările tehnico-științifice și medico-legale nr.1086-XIV din 23.06.2000, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt achitate din bugetul de stat, cu excepția cazurilor când aceasta se solicită de către părțile la caz. Numirea expertizei medico-legală din 17.03.2017, s-a dispus în conformitate cu art.143 Cod de procedură penală, prin ordonanța organului de urmărire penală din 14.03.2017, pentru a stabili ce vătămări corporale a suportat partea vătămată E.Beșliu, gravitatea lor, timpul cauzării, localizarea lor și cu ce tip de obiect s-au cauzat.

Astfel, temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat de procuror, dat fiind faptul că acesta poate fi aplicat numai în cazul când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor din apel sau când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, pe când instanța de apel, respectând prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală, și-a argumentat hotărârea în partea respingerii solicitării procurorului de a încasa de la inculpat cheltuielile judiciare, care cuprinde motivele ce au stat la baza soluției adoptate. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de

apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reținând prevederile sus-menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de procuror și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Ioniță Tatiana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui Criucicov Mihail, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 28 decembrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu